

Trooper Wilfred Robert George BERRY 12-D-10

Wilfred Berry deed niets dat hem zou moeten herinneren. Zelfs zijn 3 broers en zuster herinneren hem niet goed. Hun moeder stierf toen Wilfred, de oudste, nog een tiener was en de familie uiteen viel. Hij was niet bepaald ambitieus; een getrainde soldaat maar een niet opvallende lopende band arbeider in de General Motors Fabriek in St. Catharines, Ontario, voordat hij zich vrijwillig meldde voor het leger op 13 april 1941 op 20 jarige leeftijd. Zes maanden later was hij in Engeland, waar hij verbleef met honderdduizenden anderen terwijl de oorlog op andere plaatsen gevochten werd. Hij was met de Royal Canadian Dragoons in Italië, toen het Canadese leger in België en later in Nederland vocht. Wilfred Berry had geen medailles en zelfs geen rang gekregen, maar eenvoudig gedaan wat hem verteld was om te doen. In april 1945 hadden de Canadezen de bloedige gevechten in het zuiden en zuidoosten beëindigd en spreidde zich uit over het platteland in het noorden. De opmars in Friesland naar een plaatselijk kruispunt met de naam Heerenveen werd een belangrijk strategisch doel. Het dorp Oldeholtpade is vlak bij Heerenveen met nette woningen in rode baksteen en gele lijmsteen. De grotere huizen staan rond de kerk, de kleinere woningen aan het eind van het dorp. Oldeholtpade zag weinig van de oorlog tot aan het einde. In het begin streken Duitse officieren neer in de pastorie, maar vertrokken spoedig. Naderhand kwamen plotseling Duitse vrachtwagens op zoek naar jongemannen voor slavenwerk en voor joden. De meeste jongemannen vluchtten over de velden en verstopten zich in het moerasland, waar ze zich verschuilden in een op een vlot gecamoufleerd eiland. Feitelijk begon de

oorlog in Oldeholtpade op 12 april 1945. Op de 11^e april had een Duitse pantserwagen pech aan de westkant van het dorp en was verlaten. Gedurende de nacht hadden de dorpelingen wakker gelegen afwisselend luisterend naar het nieuws op de BBC en het in de verte gerommel van artillerievuur. Op de 12^e werd een Duits konvooi aangevallen door jachtvliegtuigen op de weg tussen Steenwijk en Wolvega. Tegen het middaguur viel er een dreigende stilte en de bewoners van Oldeholtpade stonden afwachting bij hun voordeuren. Om half twee kwam er een groeiend motorenlawaai van de weg achter de kerk en drie verkenningswagens, dreigend maar zonder wapens kwamen om de hoek. De Canadezen waren aangekomen. De dorpelingen juichten en dansten rond de wagens en de Canadezen grinnikten en verdeelden witte brood, chocolade en sigaretten. Toen de dorpelingen verteleden dat er buiten hun dorp een verlaten Duitse pantserwagen stond, reden de Canadezen in d richting van Heerenveen. Een half uur later reden nog andere Canadese verkenningswagens door het dorp. Deze groep mistte de afslag naar Heerenveen en reden richting verlaten Duitse pantserwagen. De leidende verkenningswagen was ongeveer 100 meter voor de andere wagens. Bij het passeren van de Duitse pantserwagen werd de Canadese wagen getroffen door een Panzerfaust. Twee Duitsers waren verborgen achtergebleven op wacht. De verkenningswagen raakte van de weg en viel op zijn kant. Twee bemanningsleden kropen er uit en zochten dekking. De chauffeur, getroffen in zijn rug, lag half hangend uit de wagen, zijn donker haar los hangend en bloed stroomde op de grond. Het was Wilfred Robert George Berry. Hij leefde nog een half uur. De dorpelingen hebben hem ter plekke begraven. Later is zijn lichaam overgebracht naar de Canadese Begraafplaats in Holten.

